

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 357/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Jozef Holič s. r. o., Poľovnícka 805/4, Bernolákovo, proti postupu Mestského súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 8T/39/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 1. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na spravodlivý proces a súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 prvou vetou Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, a to postupom Okresného súdu Bratislava I, teraz ako mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 8T/39/2021. Žiada prikázať mestskému súdu, aby konal spravodlivo, bez zbytočných priťahov a aby vec prejednal v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru, žiada priznať mu finančné zadosťučinenie a náhradu trov konania.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva nasledujúci stav veci:

3. Dňa 7. septembra 2021 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I obžalobu na sťažovateľa pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1 a 3 písm. a) a d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. Obhajca sťažovateľa navrhol, aby okresný súd, teraz mestský súd podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku a v spojení s § 9 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku trestné stíhanie zastavil.

4. Zákonný sudca návrhu sťažovateľa na zastavenie trestného stíhania nevyhovел a nariadil termín hlavného pojednávania na 27. január 2022. Na hlavné pojednávanie predvolal súd svedkyňu [REDAKOVANÉ], nie ako agenta, čím mal sudca porušiť Trestný poriadok a zneužiť agenta nariadeného Špecializovaným trestným súdom uznať. Súdom odročil hlavné pojednávanie na 4. február 2022. Následne bolo hlavné pojednávanie konané 4. februára 2022 odročené na 10. máj 2022.

5. Okresný súd uznesením sp. zn. 8T/39/2021 z 27. októbra 2022 ustanovil vo veci znalca Ing. Milana Feltoviča na účely extrahovania SMS správ a zoznamu volaných a volajúcich staníc z mobilných telefónov v ňom určených. Predmetné uznesenie súdu bolo obhajcovi sťažovateľa doručené 10. novembra 2022 a znalecký posudok bol stranám doručený 18. marca 2025. Okrem znaleckého posudku, ktorý bol sťažovateľovi doručený 18. marca 2025 nebol súdom vykonaný žiadny úkon, hoci už 4. februára 2022 mal sudca od príslušného vyšetrovateľa prevziať na účely znaleckého skúmania mobilné telefóny a tieto odovzdať znalcovi.

6. Sťažovateľ podal 3. decembra 2024 sťažnosť na postup mestského súdu podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdoch“). V podanej sťažnosti poukazyval na vzniknuté prieťahy v konaní vedenom na mestskom súde, sťažnosť mala smerovať tiež k využitiu právomoci predsedu súdu na to, aby príkazom nariadil spojenie vecí sťažovateľa, a teda či môže byť proti sťažovateľovi vedené spoločné konanie alebo či podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku musí byť vygenerovaný iný náhodný sudca.

7. V podaní zo 16. decembra 2024 označenom ako „Odpoveď na sťažnosť“ sa predseda mestského súdu s uvedenými námietkami sťažovateľa vysporiadal.

II.

Argumentácia sťažovateľa

8. Z logicky nekonzistentnej argumentácie, v rámci ktorej sa sťažovateľ snaží opísať skutkové okolnosti tejto veci, sa ústavný súd s cieľom čo najlepšie pochopiť zmysel sťažnostnej argumentácie snažil vyabstrahovať okruhy sťažnostných námietok vo vzťahu na jednotlivé namietané porušenie práv podľa ústavy, listiny a dohovoru, a to aj napriek tomu, že vymedzenie súvzťažnosti medzi namietaným porušením toho-ktorého práva a okolnosťami, ktorými sťažovateľ porušenie práv odôvodňuje, nie je v danej veci prezentované náležitým spôsobom.

9. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti namieta predovšetkým porušenie práva na konanie bez zbytočných prieťahov garantovaného čl. 48 ods. 2 ústavy, ku ktorému malo dôjsť podľa názoru sťažovateľa tak, že zákonný sudca nebol dôsledný pri prevzatí spisu po podanej obžalobe, a keď nariadil termín pojednávania, urobil týmto rozhodnutím zbytočný prieťah, lebo nariadením termínu

hlavného pojednávania vzal na seba povinnosť, ktorú úmyselne nespĺnili orgány činné v trestnom konaní, pre ktoré obžaloba súdom nesmela byť akceptovaná. Sudca vo veci nariadil prvé pojednávanie na 27. január 2022, teda po viac ako 4 mesiacoch od podania obžaloby.

10. Sťažovateľ ďalej uvádza, že ak by bol sudca dôsledný podľa § 241 ods. 1 Trestného poriadku, tak by nenariadil pojednávanie, neodročil hlavné pojednávanie konané 27. januára 2022, ale by okresného prokurátora, ktorý sa na uvedené hlavné pojednávanie nedostavil, donútil poslať za seba iného intervenujúceho prokurátora. Ak by nezavinil sudca priet'ah v tom, že nesprávne, a teda aj nezákonne nariadil pojednávanie, nemusel by nariaďovať znalecké dokazovanie už neaktívnemu znalcovi a následne znalcovi, ktorý súd podľa názoru sťažovateľa ignoroval.

11. Sťažovateľ ďalej namieta, že vo veci mu bol znalecký posudok doručený 18. marca 2025, a to bez prírpisu a bez poučenia, ako treba postupovať. Zároveň súd termín hlavného pojednávania nenariadil, čím mal opať zaviniť zbytočný priet'ah, a tým porušiť právo sťažovateľa na prejednanie veci v primeranej lehote.

12. Už uvedenými skutočnosťami deklaruje sťažovateľ porušenie svojich základných práv zaručených čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy, čl. 48 ods. 2 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, to všetko v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

III.1. K namietanému porušeniu základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny:

13. Pokiaľ ide o základné právo „na spravodlivé prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 46 ods. 1 ústavy“, ústavný súd konštatuje, že označené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov upravuje čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 listiny, nie čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny. Vzhľadom na zásadu *lex specialis*, teda skutočnosť, že sťažovateľom označený čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny upravuje vo všeobecnosti základné právo na súdnu ochranu, ku ktorého porušeniu vzhľadom na obsah dôvodov uvedených v sťažnosti, ako aj obsah označeného základného práva zjavne nemohlo dôjsť, ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti. K vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu by mohlo dôjsť v tom prípade, ak namietané zbytočné priet'ahy spôsobené neodôvodnenou nečinnosťou alebo neefektívnou a nesústredenou činnosťou (s prihliadnutím na celkovú dĺžku konania) signalizujú, že v postupe súdu došlo k pochybeniam takej intenzity, že s ohľadom aj na ďalšie konkrétne okolnosti posudzovanej veci možno uvažovať o odmietnutí spravodlivosti (pozri m. m. IV. ÚS 242/07 – *a contrario*). V prerokúvanej veci (s prihliadnutím aj na skutočnosti uvedené v bodoch 3 až 7 tohto uznesenia) však *prima facie* nejde o takú významnú dĺžku konania, ktorá by mohla viesť k vysloveniu porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny či k úvahe o odopretí spravodlivosti.

14. Článok 46 ods. 2 ústavy pojednáva o ochrane základných práv na prístup k súdu, a to ako *lex specialis* vo veci, o ktorej rozhodol orgán verejnej správy. V podstate ide o kompetenčné ustanovenie určujúce, kedy súdna moc preskúmava rozhodnutia orgánov verejnej správy. Umožňuje sa tým každému, kto sa cíti byť ukrátený na svojich právach rozhodnutím správneho orgánu, aby sa obrátil na nezávislý a nestranný súd a vyvolal tak konanie, v ktorom správny orgán bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, kto žalobu podával. Z uvedeného je zjavné, že v ústavnej sťažnosti označeným postupom okresného súdu v trestnom konaní nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva uvedeného v čl. 46 ods. 2 ústavy, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

III.2. K namietanému porušeniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 2 ods. 2 ústavy, čl. 6 ods. 1 dohovoru:

15. Podľa stabilizovanej judikatúry ústavný súd nie je oprávnený poskytovať ochranu ústavnosti vo veciach, v ktorých sa sťažovateľ mohol (môže) domôcť ochrany svojich práv v konaní pred všeobecným súdom prostriedkami predpokladanými právnou úpravou.

16. Pri posudzovaní ústavnej sťažnosti ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity, na ktorom je založená jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Zmysel a účel subsidiárneho postavenia ústavného súdu pri ochrane základných práv a slobôd spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Právomoc ústavného súdu predstavuje v tomto kontexte *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorého uplatnenie nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú.

17. Ústavný súd poukazuje na to, že sťažovateľ je obžalovaný v trestnom konaní. Trestné konanie od jeho začiatku až po právoplatné skončenie je proces, v ktorom môžu orgány činné v trestnom konaní a súdy realizovať ústavné práva a korigovať aj prípadné pochybenia. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ napáda postup mestského súdu v konaní sp. zn. 8T/39/2021. Na uvedený postup mestského súdu podal sťažovateľ 3. decembra 2024 sťažnosť v zmysle § 62 ods. 1 zákona o súdoch adresovanú predsedovi mestského súdu. Predseda mestského súdu podaním zo 16. decembra 2024 označeným ako „*Odpoveď na sťažnosť*“ reagoval na jednotlivé námietky sťažovateľa. Vo svojej odpovedi okrem iného vysvetlil aj dôvod vzniknutého prieťahu vo veci, ktorý mala zapríčiniť svojím konaním bývalá asistentka senátu 8T.

18. Sťažovateľ však mal k dispozícii aj ďalší účinný prostriedok nápravy na odstránenie prípadných prieťahov v príprave prejednávania veci pred súdom, v určení termínu pojednávania a rozhodnutia v podobe podania sťažnosti pre nečinnosť na nadriadenom súde, ktorý (v prípade dôvodnosti sťažnosti) do piatich pracovných dní určí primeranú lehotu na uskutočnenie namietaného úkonu (§ 55 ods. 3 a 5 Trestného poriadku).

19. Sťažovateľ tak nevyčerpal právny prostriedok nápravy, ktorý mu na ochranu jeho ústavných práv poskytuje trestný poriadok, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako neprípustnú podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

20. Odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku má za následok, že už bolo bez právneho významu rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa artikulovaných v sťažnostnom petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. júna 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu